

STARTPROBLEMEN

Komedie in drie bedrijven

door

JANNY SPIJKER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **STARTPROBLEMEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JANNY SPIJKER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2018 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

LOTTE

ANTON

JOLANDE - moeder van Lotte

RICHARD - vriend van moeder

BAREND - witgoedmonteur

BETSIE - vriendin van Lotte

ROBERT - vriend van Anton

MOEDER - moeder van Anton

VADER - vader van Anton

DECOR:

Huiskamer met rechts, deur naar gang van flat. Achter, een deur naar slaapvertrek, badkamer. Links, deur naar keuken. Inrichting naar eigen smaak met o.a. bank, televisie fruitschaal met fruit en goudviskom. Een klein deel van het toneel is bestemd voor de gang, wat nodig is in het tweede en derde bedrijf.

EERSTE BEDRIJF

(wanneer het doek opgaat zit Anton te lezen op zijn tablet en trommelt onderwijl met zijn vingers op de maat van de muziek die uit de radio komt. Lotte komt achter op met haar armen vol vuil beddengoed. Ze kijkt ontstemd richting Anton en gaat links af, de deur hard achter zich dichtslaand. Anton kijkt even op, haalt zijn schouders op en gaat weer verder met zijn bezigheden. Even later komt Lotte weer links op, kijkt naar Anton, gaat achter af en komt weer op met stofzuiger. Ze zet hem aan en begint te zuigen. Anton schrikt op, gaat naar Lotte en zet de stofzuiger af)

ANTON: Wat doe je nou.

LOTTE: Zuigen! Dat zie je toch? *(zet hem weer aan)*

ANTON: *(zet hem weer af)* Waarom?

LOTTE: Waarom?!

ANTON: Ja, waarom nú. Het is zaterdag. We hebben vandaag vrij.

LOTTE: Jij misschien. Ik niet. *(zet hem weer aan)*

ANTON: *(zet hem weer af)* Toe, doe dat nou niet op onze vrije zaterdag.

LOTTE: En wanneer zou ik dat anders moeten doen? Ik heb óók een volledige baan. Of dacht je dat ik maar zat te duimen draaien.

ANTON: Nou nou.... ze zeggen anders dat ambtenaren.... *(Lotte zet de stofzuiger aan en net als Anton hem weer uit wil doen geeft ze er een ruk aan en trapt hij mis. Hij kijkt even naar Lotte die verwoed aan het zuigen is en zet dan de radio zo hard dat hij boven het geluid van de stofzuiger uitkomt. Lotte kijkt woedend in zijn richting, zet de stofzuiger af en doet daarna de radio uit)*

LOTTE: Is dat nodig, die klere herrie?

ANTON: Goh wat zijn we vandaag in een beste stemming. Met het verkeerde been uit bed gestapt?

LOTTE: Nee! Met de verkeerde man!

ANTON: Hè???

LOTTE: Jij zal nooit eens een vinger uitsteken.

ANTON: Wat heb ik gedaan?!

LOTTE: Niks! Maar dan ook helemaal niks.

ANTON: Nou dan. Waarom ga je dan zo tekeer?

LOTTE: Omdat ik alles in m'n eentje moet doen en jij geen póót uitsteekt om me te helpen.

ANTON: Maar het is m'n vrije dag vandaag.

LOTTE: Oh.... en wanneer heb ik dan eens vrij? Vertel me dat eens.

ANTON: Jij hebt vandaag toch ook vrij, waar maak je je toch zo druk om.

LOTTE: Omdat alle kaboutertjes in deze flat al bezet zijn en ik het daarom zelf moet doen.

ANTON: Wát doen?!

LOTTE: Stofzuigen!!!... Stoffen... bed verschonen... de was... strijken, eten koken, afwassen, ramen lappen en weet ik wat nog meer. Als jij me nou eens zou helpen, dan waren we zo klaar en dan heb ik ook nog een beetje vrije tijd over.

ANTON: Als het echt nodig zou zijn, dan wilde ik je heus wel helpen. Maar het is niet echt nodig. Het is toch schoon hier?

LOTTE: Wil jij wachten tot de kakkerlakken hier de Horlepiep dansen.

ANTON: Dan kunnen we de gemeentereinigingsdienst bellen. Hoef je het ook niet zelf te doen... Niet leuk Anton.... Oké, wat kan ik voor je doen.

LOTTE: Afstoffen... om te beginnen.

ANTON: *(haalt vinger over kastje)* Niet nodig. Je kunt er nog lang niet je naam in schrijven. We zouden ook gewoon samen uit kunnen gaan.

LOTTE: Ja, joh, laten we dat doen!

ANTON: Oké, waar gaan we naartoe?

LOTTE: Nergens natuurlijk!

ANTON: Maar je zei....

LOTTE: Ja, als je me nou zou helpen, dan kunnen we daarna misschien nog samen uitgaan. Maar dan ook samen hè? Geen vrienden, alleen wij tweeën.

ANTON: Afsproken! Kom op, aan de slag. Afstoffen hoeft dus niet.

LOTTE: *(zucht)* Dan doe ik dat zelf wel. Ga jij maar de ramen lappen. *(wijst richting zaal)*

ANTON: *(kijkt de zaal in)* Ramen lappen??? Waarom?!... Ze zijn hartstikke helder.... Ik kan de flat aan de overkant duidelijk zien. Ik kan zelfs bij de mensen.... Wat doen die daar nou..? Midden op de ochtend....

LOTTE: Wat nou weer?

ANTON: Moet je kijken... Het één twee drie vierde raam van rechts en één twee derde van boven. *(Lotte kijkt)* Zie je dat?

LOTTE: Nou, dat kan ik niet goed zien hoor.

ANTON: In de kamer.... of is het de slaapkamer?... Wacht, ik haal even mijn verrekijker. Dan kunnen we het beter zien. *(loopt weg, maar Lotte houdt hem tegen)*

LOTTE: Ben je gek, dat doe je niet hoor. Hier... ga jij maar verder met zuigen dan ga ik naar m'n was kijken. *(links af. Anton gaat zuigen)*

maar blijft onderwijl nieuwsgierig naar de andere flat kijken. (de zaal in dus) Lotte komt binnenstormen) Anton help, vlug!

ANTON: *(schrikt)* Allemachtig is dat schrikken. Ik ben geconcentreerd aan het zuigen en dan kom....

LOTTE: Kom nou vlug! De wasmachine loopt over. *(sleurt hem mee links af. De deur laten ze open staan)*

ANTON: Hé dat gaat niet goed.

LOTTE: Doe dan wat!

ANTON: Heb je de kraan dichtgedraaid?

LOTTE: De kraan?! Wat heeft de kraan er nou mee te maken?

ANTON: De kraan van de wasmachine suffie.

LOTTE: Oh...

ANTON: Draai hem dan dicht!

LOTTE: Ja ja... je hoeft niet zo tekeer te gaan... Wat ga je doen? Je laat het deurtje dicht hoor.

ANTON: Het water zal er toch uit moeten. Pak even een emmer of zo, dan houden we dat eronder.

LOTTE: Hier... neem de afwasteil maar.

ANTON: Die is toch veel te klein.

LOTTE: Ik heb zo gauw niet anders. Doe het deurtje tussendoor maar dicht zodat ik de bak kan legen.

ANTON: Dat gaat natuurlijk niet.

LOTTE: Waarom niet... Aaaahhh, het gaat er allemaal overheen!

ANTON: Daarom dus niet.

LOTTE: Ja logisch! Jij gooit dat deurtje wagenwijd open!

ANTON: Dat gaat vanzelf door de druk van het water.

LOTTE: Moet je nou toch eens kijken, wat een bende! Nou jij dweilt het maar op ook. Bah, ik ben hartstikke nat.

ANTON: Ik ben ook niet helemaal droog.

LOTTE: *(terwijl ze links op komt)* Dat is je eigen schuld.

ANTON: Wat ga je doen.

LOTTE: Droge kleren aantrekken natuurlijk.

ANTON: En ik dan?

LOTTE: Jij dweilt die boel eerst maar op. *(achter af)*

ANTON: Mooie boel... Goh wat ben ik blij met m'n vrije zaterdag. Ik kan me geen mooiere bezigheid bedenken dan... Hoewel... *(links op met natte armen en benen en een druipende dweil)* Zouden ze nog steeds bezig zijn? *(kijkt de zaal in)* Waar zijn ze nou..? Had ik m'n verrekijker maar, dan kon ik het beter bekijken....

LOTTE: *(roept vanachter de coulissen)* Anton? *(Anton snel links af. Lotte achter op)* Anton?

ANTON: *(achter coulissen)* Ja....

LOTTE: Dit is toch garantiewerk? *(zoekt in de kast tussen de papieren naar het garantiebewijs)* Ik bel ze wel op, dan sturen ze een monteur.

ANTON: *(links op)* Wat een onzin. Ik ben toch monteur?!

LOTTE: Een wasmachine is wél even wat anders dan een auto. *(legt garantiebewijs op tafel)*

ANTON: Meen je dat nou? Er zitten toch ook wielotjes onder en een motor in?

LOTTE: Haha! *(kijkt in de keuken)* Wat heb je nou gedaan.

ANTON: Ik moest het toch kwijt?

LOTTE: M'n hele gootsteen en aanrecht ligt vol met druipend wasgoed.

ANTON: Had je liever dat ik het op de grond had gelegd.

LOTTE: Nee natuurlijk niet. Ik had liever dat je het erin had gelaten. Wat een bende.

ANTON: Het moet er uit. Ik moet hem van z'n plaats halen en openmaken.

LOTTE: Ga er alsjeblieft niet zelf aan zitten prutsen.

ANTON: Prutsen?!!

LOTTE: Het is garantiewerk. Laten ze maar iemand sturen.

ANTON: Ben je gek, dat kan ik zelf wel maken. 't Is vast een kleinigheidje. Dat is zo verholpen en dan kun jij weer wassen.

LOTTE: Weet je zeker dat je dat wel kunt?

ANTON: Ik ben toch monteur?! Ik heb verstand van dat soort dingen.

LOTTE: Van auto's ja, maar....

ANTON: Een auto zit heel wat ingewikkelder in elkaar dan zo'n simpele wasmachine.

LOTTE: Maar als je nou nog meer kapot maakt....

ANTON: Wat een vertrouwen!

LOTTE: Ja, maar dan is het geen garantiewerk meer. Dan moeten we de monteur zelf betalen én de reparatie.

ANTON: Er hoeft geen monteur te komen zeg ik toch. Ik maak alles zelf!

LOTTE: Weet je 't zeker?

ANTON: *(terwijl hij links af gaat)* Het valt me toch vies van je tegen dat je zó weinig vertrouwen hebt in mijn kunnen. *(doet demonstratief de deur achter zich dicht)*

LOTTE: Oh oh, beledigd. Nou dan ga ik maar weer verder met zuigen. *(ze begint te zuigen en dan gaat de telefoon. Ze neemt op)* Met Lotte. *(luistert)* Dag Jolande. *(luistert)* Wéér een nieuwe vriend? *(luistert)* Heb je hem al vooruit gestuurd? Ach mam, dat kun je toch niet.... *(luistert)* Oh en hij houdt niet van winkelen. Nou ik vind het

niet netjes van je hoor, dat je hem in z'n eentje op vreemden afstuurt. *(luistert)* Voor jou niet, maar voor hem wel. *(luistert)* Oké, we vangen hem wel op. Blijf je geen uren weg, want... *(luistert)* Ja dat "even" van jou dat kennen we. *(luistert)* Goed goed.. tot zo dan. *(hangt op)* Weer een nieuwe vriend.... voor zolang het duurt. Arme pap. Hij zou beter kunnen scheiden, maar ja... liefde.... Oh jee, ik ben bijna door m'n koffie heen. Nog maar gauw even halen. Anton... Anton! *(doet links de deur open, maar er komt haar zoveel kabaal en gemopper tegemoet dat ze weer snel de deur dicht doet)* Nou ja, hij mist me waarschijnlijk niet eens. *(gaat achter af)*

ANTON: *(links op)* Waar heb je dat boekje van die wasmachine... oh... *(ziet het en loopt ermee links af)*

LOTTE: *(achter op met jas en tas)* Laat ik ook maar gelijk een pak suiker meenemen. Straks zit ik plotseling zonder, zal je altijd zien. *(rechts af)*

ANTON: *(links op)* Welke idioot heeft dit boekje geschreven. Daar klopt geen jota van. *(kijkt om zich heen)* Ik zal toch iemand moeten bellen.... Maar ik heb gezegd dat ik alles maak.... Dan moeten we ervoor zorgen dat ze niks merkt. *(belt, kijkt af en toe om zich heen)* Goedemorgen met Roos. Wij hebben een paar maanden terug een wasmachine bij u gekocht en nu loopt het water niet weg. Een kleinigheidje waarschijnlijk. Wat ik ook best zelf kan maken. Maar aangezien hij nog in de garantie zit heb ik toch liever dat er iemand komt. *(luistert)* Maandag pas? Dat is veel te laat, we zitten hier met een keuken vol druipend wasgoed. En bovendien zijn we er maandag niet. Nee, het moet vandaag. Kan er, liefst zo snel mogelijk, iemand gestuurd worden? *(luistert)* Maar dat is belachelijk! Het is toch garantiewerk? *(zijn stem schiet uit. Verschrikt kijkt hij om en praat dan zachter verder)* Die garantie geldt toch zeker ook in het weekend? *(luistert)* Nou dat moet dan maar. *(luistert)* Ja maar als ik dat doe en er mankeert weer iets aan, zeggen jullie dat het geen garantiewerk is omdat ik er zelf aan heb zitten prutsen eh sleutelen. *(luistert)* Ja doet u dat. *(luistert)* De sterrenflat nummer 78 ja. Zo snel mogelijk. *(hangt op)* Als ik er toch voor moet betalen mag ik wel wat eisen stellen ook..... En nu moet ik Lotte nog weg zien te krijgen... *(oefent)* Lotte, wat dacht je ervan om eens lekker een paar uur weg te gaan... Waar naar toe?... Ja, daar vraag je me wat... eh... naar Betsie bijvoorbeeld. Oh nee, die is een weekend naar d'r zus. Logisch, anders had ze hier wel gezeten... Naar je moeder! Nee, die is ook nooit thuis. Die heeft het te druk met zoeken naar zichzelf, kijkt zeker nooit in de spiegel. Wacht, ik weet het al. Ik laat haar gewoon nieuwe kleren kopen. Dan is ze zéker een aantal uren zoet.

En ik heb een beste smoes om niet mee te hoeven. Ja dat regelen we even. *(roept)* Lotte! Lotte waar ben je? *(kijkt achter)* Lotte? *(achter af)* Lotte!... Lotte? *(achter op)* Ze is al weg. Dat is vreemd. Zonder wat te zeggen... Ze zal toch niet boos zijn?... Vrouwen! Geef mij maar een auto. Die heb ik beter onder controle... Als ik nou wist waar ze was en hoelang ze daar blijft... Nou ja, in de gaten houden maar. Nog maar eens naar die wasmachine kijken. *(wil links af en dan gaat de bel)* Dát is snel. Het heeft dus geholpen. Resoluut optreden, daar hebben de mensen ontzag voor. *(doet recht open)* Mooi, ik ben blij dat je er zo snel bent. *(trekt Richard naar binnen en kijkt even snel in de gang)* Gelukkig, ze is nog niet in aantocht. *(doet deur dicht)* Laten we maar gauw naar de keuken gaan. M'n vrouw mag niet weten dat ik je gebeld heb.

RICHARD: Ben ik hier bij Lotte en Anton Roos?

ANTON: Ja, je bent aan het juiste adres. Heb je geen gereedschap mee?

RICHARD: Gereedschap?

ANTON: Oh dat geeft ook niet. Ik heb wel het één en ander. *(trekt hem mee naar de keuken)* Zeker overhaast vertrokken. *(links af, laat deur open)* Het is jouw vrije dag natuurlijk ook. Maar samen hebben we het klussie snel gefikst.

RICHARD: Wat een bende. Is je wasmachine stuk?

ANTON: Hebben ze je niet eens verteld wat er aan de hand is? Kijk, het water loopt niet weg. Nu ben ik zelf monteur dus is het niet zo'n probleem, maar zoals ik al tegen je baas zei...

RICHARD: M'n baas?

ANTON: Je komt zeker net uit je bed rollen. Nou ja, ik help je wel. Laten we de boel even losmaken.

RICHARD: Ik wil je wel helpen maar ik heb....

ANTON: Geen gereedschap bij je, dat weet ik toch? Hier heb je een schroevendraaier. Als jij aan die kant begint, dan begin ik aan deze kant. Zul je eens zien hoe snel we dat klussie geklaard hebben.

RICHARD: Oké, maar ik ben bang dat je wel een vergissing maakt. Ik ben namelijk....

ANTON: Een vergissing?! Hoor eens, omdat ik automonteur ben wil dat nog niet zeggen dat ik zo'n simpele wasmachine niet zou kunnen....

LOTTE: *(rechts op met Barend. Anton trekt snel de keukendeur dicht)* Dat is ook toevallig dat we elkaar net tegen komen. Ik heb even gauw koffie gehaald, want daar was ik bijna doorheen. Kom binnen en ga zitten... eh...

BAREND: Barend. Ik....

LOTTE: En ik ben Lotte, maar dat had je waarschijnlijk al wel begrepen. (*ziet gereedschapskoffer*) Kom je van je werk? Wat doe je eigenlijk voor werk? Daar heeft Jolande niets over verteld. Ga toch zitten, Barend.

BAREND: Wie is Jolande?

LOTTE: M'n moeder. Oh heeft ze zichzelf weer eens een andere naam gegeven? Dat doet ze wel meer.

BAREND: Mevrouw...

LOTTE: Zeg maar Lotte hoor.

BAREND: Ik ben monteur en ik....

LOTTE: Dát is toevallig. Anton ook. Automonteur?

BAREND: Nee mevrouw....

LOTTE: Lotte.

BAREND: Ik ben witgoedmonteur en ik....

LOTTE: Witgoed?... Zoals wasmachines en dergelijke?

BAREND: Inderdaad en daar....

LOTTE: Dat is toch helemáál toevallig zeg. Weet je dat onze wasmachine het nét vanmorgen heeft begeven?

BAREND: U meent het!

LOTTE: Ja! Ik wou een monteur bellen, omdat hij nog in de garantie zit. We hebben hem pas een paar maanden. Maar Anton wou er niks van horen. Ik maak alles zelf, zei hij. Omdat hij automonteur is begrijp je.

BAREND: Ja maar.....

LOTTE: Wacht, ik breng m'n boodschappen naar de keuken en dan neem ik Anton mee terug. Misschien kun je hem wat tips geven. Maar niet zeggen dat ik dat heb gezegd hoor. Hij vindt toch al dat ik weinig vertrouwen heb in zijn kunnen. (*Barend laat zich gelaten zakken op de bank. Lotte wil links af maar wordt gelijk weer teruggeduwd door Anton*) Hé!

ANTON: (*op*) Het is hier een bende. Daar schrik je alleen maar van. Geef mij die boodschappen maar. Ik pak ze wel op. Hé, heb je visite?

LOTTE: Ja, kom, ik wil je even voorstellen.

ANTON: Nou even dan, ik heb niet veel tijd. (*doet deur dicht en komt verder*)

LOTTE: Barend mag ik je voorstellen aan mijn man Anton? (*Barend staat op, ze geven elkaar een hand*) Anton, dit is Barend, de nieuwe vriend van Jolande.

BAREND: Hè???

ANTON: Oh, leuk. Maar als je me nu weer wilt excuseren...

LOTTE: En weet je wat zo toevallig is?

ANTON: Nee dat weet ik niet.

BAREND: Nee ik ben de draad ook kwijt.

LOTTE: Hij is witgoedmonteur. Je weet wel.. wasmachines en zo. Hij heeft zelfs z'n gereedschap bij zich.

ANTON: Dat is zeker toe... *(kijkt naar de keukendeur in het besef dat er iets niet in orde is)*.... vallig.

BAREND: Zou ik dan nú misschien....

ANTON: Ga zitten man, ga zitten. *(duwt hem terug op de bank. Tegen Lotte)* Hoe wist jij dat Barend de nieuwe vriend van je moeder was.

LOTTE: Ze had opgebeld toen jij in de keuken was. Ze had haar vriend vooruit gestuurd, want zij moest nog een boodschapje doen. En Barend houdt niet zo van winkelen, toch?

BAREND: Nee dat niet, maar.....

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto